

בולעטין #12

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש מנחם אלול תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

ספר בן איש חי - הלכות שנה שניה - פרשת לך לך

[ט] הנה נודע מדברי רבינו האר"י ז"ל, דההכנות של השבת יש במחשבה ויש בדיבור ויש במעשה. וההכנה של המעשה כבר ביארנו אותה, שהיא קניה ועשיה במאכל ומשחה לצורך שבת, ועוד נמי תיקון גרות שבת וכיוצא, שכל זה הוא ענין מעשה, וכנזכר לעיל. אמנם ההכנה שהיא בדיבור,

הנה הוא הסדר של חק לישראל המתוקן על פי רבינו האר"י ז"ל,

וכבר נדפס בספר חק לישראל הכונה שצריך לכיין קודם קריאת פסוקי הפרשה בכל יום, בסדר המלוי של שם ב"ן, שהם אותיות ודהו"ה, דבר יום ביזמו. ואם נאנס יום אחד ולא קרא בו, כשיבא ביום שאחריו, יקרא תחלה פסוקי הפרשה של אתמול שלא קראם, ואחר כך יקרא סדר אותו היום, אף על פי שלצורך יום אתמול לא יועיל לו, דעליו נאמר מעוות לא יוכל לתקון, עם כל זאת צריך לקרות פסוקי תורה של אתמול קודם שיקרא סדר אותו היום, וכמפורש בדברי רבינו האר"י ז"ל, בשער טעמי המצות פרשת ואתחנן. וכתב הרב מהר"מ פאפירש ז"ל, דהוא הדין אם לא קרא ארבעה ימים, כשיבוא לקרות ביום חמישי, יקרא תחלה הקריאה של הארבעה ימים, ואחר כך סדר יום חמישי, יעוין שם. וכן הוא הדין כשחל יום טוב באמצע השבוע, שיקרא בחול המועד הקריאה תורה נביאים וכתובים של יום טוב, כי ביום טוב אין קורין סדר הקריאה של חק לישראל. ונסתפקתי ביום טוב של שבועות שבחושך לארץ שחל בימי רביעי וחמישי, אימתי יקרא הקריאה של רביעי וחמישי, ולא מצאתי גלוי לזה. וכן בתשעה באב שחל בחמישי אימתי יקרא הקריאה של יום תשעה באב. וידידנו הרב הגאון מהר"א מני נר"ו אמר שהוא מדעתו עשה כך, שלמד בליל ששי, שקרא תחלה הפסוקים של יום חמישי מקרא לבד פעם אחת, ואחריהם למד עשרים וששה פסוקים של ליל ששי, ויפה עשה.

[י] בכלל ההכנה של הדיבור הנזכר הוא לקרות בליל ששי אחר חצות באשמורת עשרים וששה פסוקים הנדפסים בספר חק לישראל. ולא יקרא התרגום אלא מקרא בלבד. ויקראם פעם אחת ולא יכפול. ואם יודע בעצמו בבירור שאחר שישן לא יהיה ניעור קודם עלות השחר, כדי לקרות עשרים וששה פסוקים הנזכרים, אז יקרא אותם קודם שישן בתחלת הלילה, ואם נאנס ולא למד עשרים

וששה פסוקים הנזכרים בלילה וכבר האיר היום, עם כל זאת ילמוד אותם בבוקר, ואף על פי שהאיר היום, ילמדם מקרא בלבד בלא תרגום, וכתב לי הרב הגאון מהר"א מני נר"ו, דנתפשט המנהג בעיר הקודש תבנה ותכונן, דאם לא למד עשרים וששה פסוקים בלילה, שאומר אותם פעם אחת מקרא, קודם קריאת שתיים מקרא ואחד תרגום.

[יא] גם צריך עוד הכנה בדיבור ביום הששי בעצמו, לקרות הפרשה כולה שנים מקרא ואחד תרגום. ואחר שסיים הפרשה יכפול פסוק האחרון, ואין צריך לכפול גם התרגום שלו. ואין קורין התרגום בטעמים, כנזכר בשער טעמי המצות. ואם נאנס ולא קרא הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי, יקראנה שנים מקרא ואחד תרגום ביום שבת אחר התפילה קודם קידוש שבת. ואם חל שבת בראש חדש או שקלים וזכור ופרה והחודש, צריך לומר ההפטר של שנים מקרא ואחד תרגום הפטרת השבוע, הן אם קורא השנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי, הן אם קורא ביום שבת עצמו. ודע כי חקרתני בסייעתא דשמיא, מאחר כי קריאת סדר חק לישראל בכל יום, וקריאת עשרים וששה פסוקים ליל ששי, הוא בשביל הכנה לשבת בדיבור, אם כן כשחל אצלינו שבת בראשית ביום אסרו חג, דנמצא שלא למדו בפרשת בראשית בשביל ההכנה אפילו לימוד של יום ראשון, וגם את עשרים וששה פסוקים גם כן לא למדו, אם כן איך נעשית ההכנה של אותו שבת, וכתבתי חקירה זו להרב הגאון מהר"א מני נר"ו, והשיב מודע לבינה דמה שצריך הכנה הוא כששולטים ימי החול שהם הסטרא אחרא, דאז צריכין לעשות הכנה להמשיך קדושת שבת לשתי תועליות, האחת למשוך קדושת שבת לנו לסייענו שלא ישלטו עלינו ימי החול בעצם, והשנית כדי לקבל הארת שבת בהדרגות, ולא לצאת בפעם אחת מחשיכה לאורה, אמנם כשהוא יום טוב שאין שליטה אין צריך הכנה, עד כאן דבריו נר"ו.

[יב] אחר שביארנו ההכנה של הדיבור נבאר ההכנה של המחשבה, והוא שיכין עצמו במחשבתו לקבל אור תוספת שבת, ובכן יהיה בכלל והתקדשתם והייתם קדושים. ותחלת ההכנה הוא מיום רביעי בשבוע, שיכין עצמו במחשבתו שיהא ראוי ומוכן לקבל תוספת הנפש משבת הבאה, וביום חמישי יכוין להכין עצמו שיהיה ראוי לקבל תוספת נשמה משבת הבאה, ומטעם זה לא היו אנשי משמר מתענים ביום ששי מפני כבוד השבת, פירוש כדי לקבל תוספת נשמת השבת. אך ביום ראשון שבשבוע יכוין שהוא מוכן להשאר בחינת תוספת נשמה משבת שעבר, כי ביום ראשון ישאר חלק מתוספת נשמה של שבת, ולכן אנשי משמר לא היו מתענים ביום ראשון, כי צריך להמשיך ביום ההוא קצת קדושת נשמה ומנוחה ועונג שבת. אך זה החלק הנשאר ביום ראשון יסתלק תיכף בהתחלת ליל שני, ותוספת הרוח נשאר עד סוף יום שני, וצריך לכוין ביום השני להיות מוכן לקבל השאר חלק תוספת הרוח. ותוספת הנפש נשאר עד סוף יום שלישי, ואחר כך תסתלק, ולכן ביום שלישי יכוין להיות מוכן לקבל השאר חלק תוספת הנפש. ולכן אם לא הבדיל במוצאי שבת, מבדיל והולך עד יום שלישי, ורק לא יברך בשם ומלכות, משום ספק ברכות להקל.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום